

Svar på Interpellation av Per Rosencrantz (M) till borgarrådet Emilia Bjuggren (S) om långtidsarbetslösheten i Stockholm

Dnr KS 2025/663

Nyckeln till att bryta segregation och utanförskap är att skapa möjligheter för människor som står långt ifrån egen försörjning att komma in på arbetsmarknaden. När både arbetslösheten och levnadskostnaderna ökar vet vi att människor som står långt ifrån arbetsmarknaden är dem som drabbas hårdast. Baserat på den vetenskapen driver socialdemokraterna i Stockholm en aktiv arbetsmarknadspolitik som är målinriktad och individanpassad.

Det är självklart att alla som kan jobba ska jobba. Under mandatperioden har vi därför satsat över 220 miljoner kronor på bland annat stärkt vuxenutbildning, kommunala arbetsmarknadsanställningar, feriejobb för unga och stärkt studie- och yrkesvägledningen. Arbetsmarknadspolitiken har särskilt stärkts gentemot målgrupper som står långt ifrån arbetsmarknaden, genom ökade resurser och mer uppsökande arbete. Stadens kommunala vuxenutbildning jobbar branschnära för att möta kompetensbehoven samtidigt som vi får fler av huvudstadens invånare i jobb. Det förstärkta branschsamarbetet är ett resultat av den nya riktningen för stadens vuxenutbildning där mer utbildning nu drivs i egen regi. Genom att staden har större rådighet över vuxenutbildningen och ett nära samarbete med olika branscher blir det därför smidigare att starta upp yrkesutbildningar genom partnerskap med branscher som är redo att anställa när eleverna gått färdigt sin utbildning.

Under den senaste perioden har staden ingått partnerskap med åtaganden om jobbgaranti med ett flertal branscher, särskilt inom den gröna näringen. Ett effektivt samarbete som lett till att söktrycket till yrkesutbildningarna gått upp.

Svensk arbetsmarknad befinner sig i ett allvarligt läge med en arbetslöshet som är bland de högsta i Europa, det borde oroa Sveriges arbetsmarknadsminister. Regeringens kamp mot arbetslösheten har istället resulterat i en regelrätt nedbantning av Arbetsförmedlingen, avveckling av studiestartsstödet, försämrade

tillgång och avveckling av statliga subventioner riktad mot människor långt ifrån jobb. Regeringens nedskärningar är ett straff mot de som står längst ifrån arbetsmarknaden.

I Stockholm har vi länge haft områden med hög arbetslöshet, därför inledde vi fokusarbetet som innebär att vi stärker våra resurser där behoven är som störst. Och det fokuserade arbetet har också gett resultat. Mellan januari och april i år har ungdomsarbetslösheten i hela staden sjunkit med 10 procent. I Skärholmen minskar ungdomsarbetslösheten med 11,38 procent och i Farsta med 16,25 procent. Tillsammans med Järva, som vi redan sett en minskande ungdomsarbetslöshet i, är Farsta och Skärholmen två av stadens fokusområden där vi lägger extra mycket engagemang och resurser för att möta medborgarnas olika behov, bland annat den höga arbetslösheten.

Det är så här man möter en lågkonjunktur med hög arbetslöshet. Man stärker och rustar människor till jobb eller studier. Den moderata logiken är att människor, som är arbetslösa, ska lyckas hitta jobb på egen hand, i en lågkonjunktur. För det blir resultatet med mindre pengar till det uppsökande arbetet och aktiva insatser som leder till att människor kommer i jobb. Det om något möter inte branschernas behov.

I Stockholm har vi höjt skatten för att värna välfärden och föra en offensiv politik som leder till att fler kommer i jobb. Att investera i människor, se till att minska utanförskapet och få fler att bli självförsörjande får kosta pengar. Att fler är i arbete gynnar samhället på flera olika nivåer och borde vara förenligt med moderaternas arbetslinje. En arbetslinje som det uppenbarligen tummats på.

En högst prioriterad fråga för socialdemokraterna som parti är att minska utanförskapet och bryta segregationen. Det handlar om att Sverige behöver en ny riktning. När det rör migrationspolitiken kan jag bara konstatera att den nuvarande regeringen, till viss del, fortsatt med det arbete som socialdemokraterna startade med en mer reformerad migrationspolitik.

I övrigt har regeringens så kallade paradigmskifte speglats av mycket piska och lite morot gentemot de mest utsatta i vårt samhälle. Arbetslösa människor möts av högre krav samtidigt som samhällets stöd begränsas. Om regeringen menar allvar med att

stärka arbetslinjen och få fler i jobb är det svårt att förstå varför de
avvecklar en rad åtgärder som faktiskt rustar människor till jobb

Stockholm den 11 juni 2025

Emilia Bjuggren